

Sport for all

Sport voor iedereen

Soms krijg je een 'geschenk uit de hemel'. Dit overkwam mij begin juni. Volkomen onverwachts ontving ik vanuit het Vaticaan een uitnodiging voor een congres "*Sport for all*". Volgens de uitnodigingsbrief zou ik in Nederland verantwoordelijk zijn voor de '*sports ministry*' (pastorale zorg op het gebied van sport). Dat is misschien een beetje veel eer. Maar er zit wel een kern van waarheid in: naast mijn werk pastorale werk in onze Emmanuelparochie ben ik ook actief als geestelijk adviseur van de Nederlandse Katholieke Sportbond Voetbal (NKS Voetbal, zie www.nksvoetbal.nl). Deze sportieve klok had men kennelijk ook in het Vaticaan horen luiden, dus dit bracht mij naar dit pastoraal congres over geloof en sport.

De voorbereiding van deze reis was op zich al een avontuur. Het reisbureau, dat ik belde, gaf aan, dat het geen individuele boekingen meer verzorgt. Dus dit mocht ik zelf uitzoeken. Dit had ik nog nooit eerder gedaan. Maar toch: de boeking bij Ryan Air lukte; en via de organisatie van het congres in Rome kwam ik ook aan een hotelletje in een buitenwijk van die stad voor een schappelijke prijs. Waar ik nog wel tegenop zag, was het openbaar vervoer in Rome: in een drukke en grote stad in mijn eentje mijn weg vinden. Wat echter hielp, was informatie van een parochiane, die kort tevoren in Rome geweest was. Ze vertelde dat op het vliegveld in Rome alles heel overzichtelijk was, en ook dat een taxi in Rome zelf relatief voordelig was. Deze inlichtingen stelden me gerust.

De reis naar Rome zelf op woensdag 28 september jl. verliep voorspoedig. Ik vloog vanaf Eindhoven; dit vliegveld is iets overzichtelijker dan Schiphol. Hoewel ik thuis vooraf met een duimstok de maten van mijn koffer had opgemeten, bleek deze net iets te groot te zijn voor de handbagage. Maar geen nood: tegen bijbetaling kon ik mijn koffer als ruimbagage inchecken en ging die alsnog mee. Gelukkig had ik genoeg tijd voor de lange wachtrij voor de veiligheidscontrole, zodat ik op tijd het vliegtuig in kon. Eenmaal in Rome aangekomen, ben ik vanaf het vliegveld Fiumicino met de trein naar station Termini, gelegen in het stadscentrum van Rome, gegaan, en vandaar met een taxi naar mijn hotel. Dit verliep allemaal soepel, dus: eerste deel van mijn missie geslaagd!

Ook de volgende ochtend had ik geluk: op de bushalte, vlak bij mijn hotel, trof ik een priester, die werkt in het Vaticaan. Met hem kon ik zo in de bus stappen, en zo kwam ik op tijd voor de poort van het Vaticaan, bij de Zwitserse garde, die daar de wacht houdt. Mijn naam stond op de lijst van congresdeelnemers, ik werd verwacht, dus zodoende kon ik naar binnen, naar de "Paulus VI congreszaal", waar onze bijeenkomst zou plaatsvinden.

Samen met 180 andere deelnemers, afkomstig uit 40 landen, heb ik daar gedurende twee dagen (donderdag 29 en vrijdag 30 september) mogen luisteren naar tal van boeiende sprekers. De speeches, die me het meeste zijn bijgebleven, zijn die van Thomas Bach, president van het Internationaal Olympisch Comité (IOC) en Mgr. Emmanuel Gobilliard, hulpbisschop van Lyon en namens de Franse bisschoppenconferentie, gedelegeerde voor de pastorale zorg voor de Olympische Spelen in Parijs in 2024. Van Thomas

Bach leerde ik, dat sport geen religie is, maar dat we als kerk en sport wel gedeelde waarden hebben, waar we ons samen voor kunnen inzetten. Mgr. Gobilliard (een vlot spreker, hij kan het mooi brengen, met gevoel voor humor) vertelde ons onder meer, dat ook Jezus een 'sportman' is, want Hij wandelt over het water ... En zo had deze spreker ook nog andere grappige metaforen, meest ontleend aan het voetbalspel.

Naast deze inspirerende speeches (peptalk), was er in de pauzes volop gelegenheid tot netwerken. Zo had ik interessante gesprekken met vertegenwoordigers onder meer uit Duitsland, België, Brazilië, Senegal en Australië. We waren het erover eens, dat ook vanuit gelovig oogpunt sport tal van mogelijkheden biedt om recht te doen aan de waardigheid van mensen, voor wie deelname aan sport niet vanzelfsprekend is. U mag hierbij denken aan sport voor mensen, die moeten leven met een fysieke of mentale beperking; maar ook aan sport voor gedetineerden in gevangenissen; en sport voor vluchtelingen en asielzoekers. Juist voor hen kan – bijvoorbeeld - een potje voetbal (samen met of tegen een team van spelers uit de plaats waar zij verblijven) een manier zijn om zich welkom te mogen voelen en voor even de ellende in hun eigen land te kunnen vergeten. Bij dit laatste aspect hebben we tijdens dit congres ook stil gestaan: de verschrikkelijke situatie van hen, die het slachtoffer zijn oorlog en zinloos geweld, zoals nu in Oekraïne.

Hoogtepunt was ook de komst van onze paus Franciscus, vrijdagmiddag 30 september. Zoals bekend heeft hij moeite met lopen; maar toch bewoog hij zich – met wandelstok - kras en vastbesloten naar zijn zetel. Hij hield een korte toespraak.

En hierna had hij tijd voor alle deelnemers! We mochten hem allemaal kort persoonlijk groeten, 180 personen in getal! Petje af voor deze 'sportieve' prestatie van onze paus. Geweldig!

Na nog een lekkere pizza in een Romeins restaurant vlak bij mijn hotel op vrijdagavond, ben ik zaterdag 1 oktober goed gemutst vanuit Rome teruggekeerd naar ons land. Ook een storing in het bagagesysteem op vliegveld Eindhoven, waardoor we na landing, anderhalf uur in het vliegtuig moesten wachten, mag de pret niet drukken. In mijn rugzak zit genoeg inspiratie, om de komende tijd, ook op het gebied van geloof en sport, mee aan de gang te gaan.

Dankbaar kijk ik terug op dit mooie congres, de prachtige culturele avond, die ons werd aangeboden (rondleiding met uitleg in de Sixtijnse kapel en aansluitend een goed verzorgd diner), alle 'reddende engelen', die me in Rome, op de beide vliegvelden en ook tijdens de voorbereiding, door deze reis hebben heen geloodst, en op allen, die tekenden voor de organisatie van dit pastorale congres.

Het 'geschenk uit de hemel', dat ik door de uitnodiging voor dit congres heb mogen ontvangen, hoop ik in de loop van de komende tijd in ons land, samen met anderen, te mogen gaan uitpakken, onder het motto: "Sport for all".

Met pastorale en sportieve groet,

Pastoor André Monninkhof

Meer info over dit congres:

www.laityfamilylife.va/content/laityfamilylife.en.html

DELEGATE

SPORT FOR ALL

cohesive, accessible and tailored to each person

VATICAN • SEPTEMBER 29 - 30 • 2022

**ANDRÉ
MONNINKHOF**

ROMAN CATHOLIC ECCLESIASTICAL
PROVINCE OF THE NETHERLANDS

4 4